

Tekst 2

Het recht om de gordijnen te mogen sluiten

(1) Het ergste wat je over iemand te weten kan komen, is alles. Als het over privacy gaat, is dat mijn favoriete citaat. Het is van Bert Jaap Koops, hoogleraar regulering van technologie in Tilburg. Ik kon het alleen niet op tijd in mijn hersenpan vinden, toen ik dinsdag bij het opiniërend televisieprogramma *De Wereld Draait Door* aan tafel mocht zitten. Daar ging het over het nut van, nota bene, een nationale DNA-database, waarin iedere burger verplicht wordt geregistreerd ten dienste van de opsporing. Het is een idee van Peter R. de Vries, ooit omarmd door een Rotterdamse politiechef. Die werd teruggefloten door de minister wegens ‘doorgeslagen denken’. Maar in de roes van het opsporingssucces in de zaak Vaatstra¹⁾ ging het deze week crescendo. Die arrestatie kwam na een beperkt, goed omschreven, regionaal en vrijwillig DNA-onderzoek. Dus waarom niet even doorpakken naar een nationale verplichte DNA-registratie? Althans, dat was de teneur in de (sociale) media.

Of ik voor het tv-debat maar even aan de rem wilde komen hangen. Privacy neemt in razend tempo af. Je draagt er allemaal vrijwillig aan bij met Facebook, LinkedIn en Twitter.

(2) Waar is privacy ook alweer goed voor? Soms ben ik het zelf ook even kwijt. Ik sloeg er Koops’ oratie uit 2006 over tendensen in opsporing en technologie op na. Dat was een helder verhaal over het uitdijende strafrecht, de voortdenderende technologie en de transparante

burger die permanent bewaakt, gevolgd en geregistreerd wordt. Die laat zich dit vooralsnog aanleunen. Albert Heijn voorspelt je boodschappen, Google weet wat je gaat zoeken, de NS kent je reisgedrag, de telecomproviders onthouden je bel- en internetgegevens, de bank en de KLM laten de staat (en de VS) meekijken in je geld- en reisverkeer, Facebook onthoudt alle gezichten en je gsm weet waar je bent. De fiscus wist sowieso alles al. De politie ontvangt straks live-beelden van alle bewakingscamera’s. Op Schiphol kijkt de bodyscan even onder je kleren. Je paspoort bevat je vingerafdrukken en irisscan. Het houdt niet op.

(3) De vraag is inmiddels met hoe weinig privacy we toe kunnen. Waar ligt de ondergrens? Welke inbreuk accepteren we echt niet? Het elektronisch patiëntendossier was dus voor de burger een brug te ver. Net als een reality-tv-programma met heimelijke beelden van gewonden op de Eerste Hulp. Ook de kilometerheffing met kijkkastje kwam er niet. Over het biometrische paspoort ontstond ongenoegen, maar niet genoeg om het af te blazen. Het argument ‘ik heb nijs te verbergen’ heeft de overhand.

(4) Ik vind dat Koops mijn reserve het best verwoordt. Voor hem is privacy een essentieel onderdeel van de *condition humaine*²⁾, het mens zijn. Er moet ergens in je leven een plek zijn waar je niet wordt bespied. Waar je alleen met jezelf kunt zijn of intiem met een ander. Waarover je geen

85 verantwoording schuldig bent en waar je vrij bent van andermans morele oordelen. Waar je onbevangen jezelf kunt zijn en geheimen kunt koesteren en
90 ongezien in je dagboek kunt schrijven. Privacy is daarvoor de waarborg. In een rechtsstaat mag je ervan uitgaan dat de burger niet wordt achtervolgd door verouderde of foute
95 informatie en het recht heeft om informatie te laten wissen of te laten verlopen. In een rechtsstaat mag een burger opnieuw beginnen. Zijn handelen mag ook vergeten worden.
100 **(5)** Privacy is een waarborg om de macht van de staat in toom te houden, zegt Koops. Het zorgt ervoor dat de overheid niet alles weet en alles kan en dat de overheid de burger niet
105 controleert op oneigenlijke gronden. De privacynorm "maakt het mogelijk om naar eigen keuze in relaties met andere mensen jezelf bloot te geven of je gedekt te houden". Als er in
110 concrete situaties een veiligheidsbelang is of een ander algemeen belang dat inbreuk rechtvaardigt, dan kan dat, mits omkleed met beperkingen. Maar als er onverhooppt "geen
115 algemeen vangnet van privacy meer over is, dan is het alleen nog de macht van anderen die bepaalt welke keuzen je kunt maken in je leven".

(6) Privacy is een pijler van de rechtsstaat. Zonder privacy belanden we in een strafrechtstaat waarin de burger is onderworpen aan de informatiemacht van de overheid of het bedrijfsleven. Een nationale
120 DNA-database zou er mooi in passen. Koops wees er al op dat we in feite nu een paradigmawisseling beleven. Ooit verzamelde de staat alleen informatie die aantoonbaar nodig is voor de opsporing. "Tegenwoordig is het uitgangspunt bijna: zoveel mogelijk informatie verzamelen en als blijkt dat informatie niet relevant is, kan deze worden weggegooid (of bewaard voor latere doeleinden, want wie wat bewaart die heeft wat)."
(7) Het onschuldbeginsel is dan definitief geschorst. De bevolking bestaat alleen nog uit verdachten of toekomstige verdachten. Tussen een medisch bevolkingsonderzoek en een strafrechtelijk sporenonderzoek is dan niet veel verschil. Zelfde database, andere vraag. Verzekeraars zouden als eerste toegang willen, stel ik me voor. Of je een baan krijgt, een verzekering, een hypotheek – het is nu al vaak de vraag hoe het
140 145 antwoord uit de talloze databases is samengesteld.

naar: Folkert Jensma

uit: NRC Handelsblad, 24 & 25 november 2012

noot 1 De zaak Vaatstra betreft een moordzaak die pas na jaren werd opgelost dankzij grootschalig DNA-onderzoek.

noot 2 Met de term *condition humaine* (ontleend aan de titel van een werk van de Franse denker Malraux uit 1933) wordt geduid op algemeen-menselijke kenmerken zoals honger en dorst, pijn, eenzaamheid en dood.

Tekst 2 Het recht om de gordijnen te mogen sluiten

De inleiding van een tekst kan verschillende functies hebben, zoals:

- 1 de aanleiding voor het schrijven van de tekst noemen
- 2 de hoofdgedachte van de tekst formuleren
- 3 de structuur van de rest van de tekst aanduiden
- 4 de vraag stellen die in de tekst beantwoord wordt

1p **18** Welke van bovenstaande functies heeft de inleiding (alinea 1) van de tekst ‘Het recht om de gordijnen te mogen sluiten’ vooral?

Hieronder staan in willekeurige volgorde vier tussenkopjes die in de tekst ‘Het recht om de gordijnen te mogen sluiten’ gebruikt zouden kunnen zijn:

- 1 Gebrek aan privacy
- 2 Aantasting van de rechtsorde
- 3 Privacy in de media
- 4 Toenemende inbreuk op privacy

1p **19** Welk van deze tussenkopjes zou het beste passen boven alinea 3?

1p **20** Welk van deze tussenkopjes zou het beste passen boven alinea 6?

2p **21** Welke drie van onderstaande functies vervult het tekstgedeelte dat bestaat uit alinea 5 tot en met 7 het meest?

Het bewuste tekstdeel geeft

- 1 antwoord op de vraag waarom privacy van algemeen belang is.
- 2 argumenten bij de stelling dat we recht op privacy (nodig) hebben.
- 3 een nuancing van het standpunt ‘Ik heb niets te verbergen’.
- 4 een uitwerking van de vraagstelling met hoeveel privacy we toe kunnen.
- 5 een weerlegging van het argument ‘Ik heb niets te verbergen’.
- 6 een weerlegging van het idee dat privacy fundamenteel is voor de rechtsstaat.

In alinea 6 wordt een argumentatie opgezet die in alinea 7 eindigt met de volgende conclusie: “Het onschuldbeginsel ... toekomstige verdachten.” (regels 138-141).

Een kritische lezer kan zich afvragen of het gerechtvaardigd is om deze conclusie te trekken.

1p **22** Welke van onderstaande drogredenen kan de kritische lezer in genoemde argumentatie zien?

- A onduiken van de bewijslast
- B overdrijven van de gevolgen
- C overhaaste generalisatie

- “Een nationale DNA-database zou er mooi in passen.” (regels 124-126)
- 1p **23** Waarom zou zo’n nationale DNA-database daar goed in passen?
Omdat een nationale database
- A de pijler van de rechtsstaat op het gebied van de privacy helpt beschermen.
 - B een efficiënt registratiemiddel is voor verzekерingsmaatschappijen en bedrijfsleven.
 - C gegevens verzamelt die de overheid kan gebruiken als haar dat goed uitkomt.

Uit de tekst ‘Het recht om de gordijnen te mogen sluiten’ zijn meerdere algemene argumenten af te leiden die vanuit het perspectief van de burger pleiten vóór het verzamelen van informatie door overheid en bedrijven.

- 2p **24** Noem twee van die algemene argumenten.
- 1p **25** Wat is de hoofdgedachte van de tekst ‘Het recht om de gordijnen te mogen sluiten’?
- A De attitude van de burger draagt in hoge mate bij aan het verminderen van privacy.
 - B De informatie die overheid en bedrijven vergaren, geeft deze te veel macht over mensen.
 - C Het recht op privacy is voor de media een nieuwsitem dat niet serieus genomen wordt.
 - D Inperking van het recht op privacy is noodzakelijk om onze veiligheid te garanderen.

tekstfragment 3

Volgens mij is de overheid volledig doorgeslagen. Zij wil steeds meer informatie verzamelen, want volledige doorzichtigheid en controle op de burgers is uiteindelijk het ideaal van iedere staatsmachthebber. De staat lijkt een wezenlijk autonoom machtsorgaan dat een eigen dynamiek kent. De burgers worden door de overheid gezien als potentieel gevaarlijk en gericht tegen de gevestigde ‘orde’. Democratie is het middel bij uitstek om de burger stoom te kunnen laten afblazen. Maar voor een staat zonder de machtsintentie op controle van de burger kan niet worden gekozen. Het recht op ‘privacy’ functioneert nog slechts als illusie, aangezien alles in naam van de Staat al te weten valt over de burger. De techniek zal deze ontwikkeling nog verder perfectioneren. De discussie over privacy is slechts een achterhoedegevecht.

naar: een blog op internet, www.nrc.nl, Marius van Huygen in reactie op Jensma

- 5p **26** Welke twee verschillen ten opzichte van het vraagstuk van de privacy zijn er tussen de inhoud van tekstfragment 3 en de inhoud van de hoofdtekst ‘Het recht om de gordijnen te mogen sluiten’? Benoem per verschil beide zienswijzen. Gebruik voor je antwoord niet meer dan 80 woorden.

Bronvermelding

Een opsomming van de in dit examen gebruikte bronnen, zoals teksten en afbeeldingen, is te vinden in het bij dit examen behorende correctievoorschrift, dat na afloop van het examen wordt gepubliceerd.